

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af procedurer for Folketingets behandling af EU-sager.

Af Villy Søvndal (SF) m.fl.

(Fremsat 28/1 2003).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Præsidiets er opmærksom på, at forslaget indeholder en opfordring til Præsidiets om i samarbejde med regeringen at fremsætte et nærmere bestemt forslag. Om dette skal ske, må bero på denne førstebehandling og den videre behandling og drøftelser i udvalget.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

SF har, som formanden allerede har redegjort for, fremsat forslag om en egentlig nedlæggelse af Europaudvalget og fagudvalgenes overtagelse af Europaudvalgets opgaver, herunder regeringens forelæggelse af forhandlingsoplæg i EU-sager.

Jeg vil starte med at slå fast, at regeringen mener, at tilrettelæggelsen af Folketingets behandling af EU-sager først og fremmest er Folketingets egen sag. For sit vedkommende finder regeringen det imidlertid hensigtsmæssigt med et udvalg, der kan varetage den overordnede parlamentariske inddragelse i den danske europapolitik.

Takket være denne overordnede funktion sikres det, at alle generelle hensyn og ikke kun sektorinteresser integreres i dansk europapolitik. Europaudvalget har varetaget denne funktion siden 1972 og har i takt med udviklingen af

det europæiske samarbejde og sagerens voksende antal involveret fagudvalgene i stadig større grad.

Kl. 21.00

Fagudvalgene inddrages i stigende grad i EU-sagerne, således som det også fremgår af Europaudvalgets egne beretninger. Det giver mening at inddrage fagudvalgene, og regeringen støtter, at denne proces fortsætter, men herfra og til at træffe beslutning om en nedlæggelse af det centrale udvalg, der gør det muligt at sikre Folketinget en tværgående tilgang til den danske europapolitik, tvivler regeringen på vil være i Folketingets egen interesse. Det vil medføre en underminering af det system, som netop har gjort Danmark til en relativt slagkraftig aktør i EU. Hvor en del lande ofte taler med én stemme i ét råd og med en anden stemme i et andet råd, er en af Danmarks styrker i EU-samarbejdet, at vi i EU er konsistente i linje og form.

Jeg vil minde om, hvad jeg sagde indledningsvis: Tilrettelæggelsen af Folketingets behandling af EU-sager må først og fremmest være Folketingets egen sag, men regeringen tvivler altså på hensigtsmæssigheden af det fremsatte forslag.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre ønsker ikke at nedlægge Europaudvalget. Tværtimod er Europaudvalget Folketingets værktøj til at holde snor i regeringen i EU-sagerne. Der er vi så enige med forslagsstillerne i, at det er vigtige sager. Derfor er det vigtigt, at vi her i Folketinget har en pendant til Udenrigsministeriet, altså et udvalg, der koordinerer EU-politikken.

Når det så er sagt, vil jeg også sige, at det er meget, meget vigtigt også for Venstre, at vi i højere grad end i dag inddrager fagudvalgene, og derfor er vi meget glade for det arbejde, vi allerede er gået i gang med i Europaudvalget, med hele tiden at gøre det lettere for fagudvalgene at involvere sig i de europapolitiske sager.

Jeg vil gerne til sidst – da De Konservatives ordfører ikke kan være til stede – oplyse, at hr. Lars Barfoed heller ikke ønsker at nedlægge Europaudvalget.

Claus Larsen-Jensen (S):

Socialdemokraterne er enig med SF i, at europapolitikken skal integreres stærkere i hele Folketinget både i debatterne i salen og i forhold til fagudvalgene og også mere end det, der allerede

er forsøgt og et godt stykke ad vejen vel også er lykkedes igennem årene.

Vi betragter europapolitikken som i stigende omfang værende indenrigspolitik. Når der er aftalt en fælles lovgivning i EU, lægger det altså uanset formen for samarbejdet også rammerne for de nationale råderum. Derfor skal indflydelsen på tilblivelsen af den fælles EU-lovgivning styrkes i alle faser og på alle politiske niveauer, hvis danske interesser skal forfølges.

EU-samarbejdet har i de 30 år, Danmark har været medlem af EU, udviklet sig så kraftigt på alle politiske områder, at Folketingets behandling skal forbedres betydeligt. Den fælles beslutningsprocedure mellem Rådet og Europa-Parlamentet og den åbne koordinationsmetode stiller også krav om en bedre, bredere og frem for alt tidligere behandling af EU-sagerne.

Der er også behov for, at Folketinget ikke blot behandler forslag fra EU-institutionerne, men også selv aktivt spiller en mere offensiv rolle både i den generelle politik og på de enkelte politiske områder.

Udviklingen inden for WTO skaber også et behov for en bedre behandling. Derfor har Europaudvalget i efteråret 2002 besluttet, at der i foråret 2003 skal igangsættes en reform af håndteringen af europapolitikken i Folketinget.

Regeringen er, som det er oplyst over for Europaudvalget, i gang med en tilsvarende fornyelse, som skal munde ud i en fælles aftale herom. Folketingets formand er ligeledes inddraget aktivt i dette arbejde med at få integrationen af europapolitikken gjort til en naturlig og systematisk del af Folketingets arbejde.

Denne udvikling med det bredere samarbejde på alle politiske områder i EU mindsker jo ikke behovet for fortsat at sikre en sammenhængende helhed og en stærk koordination overordnet i europapolitikken gennem Europaudvalget. Snarere tværtimod, for det har jo også historisk og politisk været garantien for den stærke rolle, som Folketinget spiller på det her område i forhold til regeringen.

Det er også derfor, at Danmark er model for resten af Europa og kopieres, og dermed er vi også omdrejningspunktet for at styrke de nationale parlaments rolle i andre lande. I den sammenhæng ville det virke fuldstændig mærkværdigt, at vi som modelland gik hen og nedlagde os selv i forhold til resten, uden at det havde slået ordentligt igennem.

Det, der er behov for, er en mere automatisk og obligatorisk inddragelse af fagudvalgene fra

dag ét og at få indflydelse på de områder, hvor den danske indflydelse i dag er for begrænset.

Der er også behov for, at hele Folketinget indtages stærkere på en række områder. Papirer til stillingtagen skal forbedres, og vi har i Europaudvalgets arbejdsprogram for 2003 lagt op til hovedmålene for denne proces. Et mere detaljeret forslag til reformen forelægges Europaudvalget om kort tid. Der indledes en dialog med fagudvalgene om deres ønsker og behov, og Præsidiets følger det tæt. Målet er, at vi kan få de nødvendige ændringer til at virke, forhåbentligt fra næste folketingsår.

Kl. 21.05

Derfor afviser vi SF's forslag. Problemet er ikke en for stærk koordination i Europaudvalget, eller at dette behov skulle være forsvundet, men at behandlingen i fagudvalgene ikke er tilstrækkelig systematisk, hvorfor der skal sikres udvalgene bedre mulighed herfor, ikke mindst i den tidlige fase, hvor der er reel mulighed for konkret indflydelse.

Jeg skal derfor opfordre SF til aktivt at indgå i Europaudvalgets arbejde med en reform af håndteringen af europapolitikken i Folketinget i fremtiden.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er et meget spændende forslag, SF har til behandling her i dag. Vi vil meget gerne diskutere selve indholdet i det forslag, SF har fremsat, og også bruge forslaget som en anledning og – kan man sige – løftestang til at få en grundig debat om, hvordan vi behandler EU-forslagene her i Folketingssalen og i Folketingets udvalg.

I virkeligheden handler det jo om – og der er jeg enig med hr. Claus Larsen-Jensen – at EU-politik er indenrigspolitik. Det kan vi være enige eller uenige om at det skal være på en lang række områder, men sådan er det. Derfor bliver vi også her i Folketinget i langt højere grad nødt til at behandle EU-forslagene i overensstemmelse med de procedurer, der gælder, når det drejer sig om indenrigspolitik og forslag, som regeringen og partierne fremsætter, hvor vi i dag behandler dem som en afart af udenrigspolitikken i en konstruktion, der er særegen.

Vi føler også, at der er meget snak i det her. Man taler meget om, hvordan man kan inddrage fagudvalgene, men vi føler simpelt hen, at det går for langsomt. Det gør det, fordi det mere er opfordringer, henstillinger og diskussioner, end det er den nødvendige tilpasning af de for-

melle strukturer, som ville gøre, at vi fik de her ting på plads.

Vi har arbejdet med de her problemer og arbejdet med en lidt anden model end den, SF foreslår, men vi deltager gerne i en fuldstændig fordomsfri drøftelse af den. Vi har arbejdet med et forslag om, at alle EU-forslag bliver sat på Folketingets dagsorden, som var det et forslag fra regeringen; altså når Kommissionen kommer med et forslag, ryger det på dagsordenen som et forslag fra regeringen.

På den måde tager folketingsgrupperne forslaget op til behandling med fagordføreren, som redegør for det for folketingsgruppen; nøjagtig som man gør med alle mulige andre forslag. Derefter har vi her i Folketingssalen en første behandling af forslaget, fuldstændig som vi kender det, når regeringen har fremsat et forslag, hvor det er fagordførerne, der debatterer de principielle spørgsmål i forslaget.

Derefter går forslaget til det fagudvalg, der er relevant. Her diskuteres det, som vi kender det. Fagudvalget beslutter, om der skal være en slags anden behandling af forslaget i salen i det forløb, der så kommer, eller om man ønsker at afslutte behandlingen i fagudvalget ved, at det sendes videre til Europaudvalget, som så i den afsluttende fase giver mandatet.

I den model har vi tænkt, at Europaudvalget stadig væk har en rolle at spille, fordi Europaudvalget har mulighed for helt op til deadline måske at vurdere forslaget ud fra nogle rent principielle spørgsmål, nogle tværgående spørgsmål i EU-politikken, som partierne måtte ønske at udøve, i stedet for alene at se det i forhold til det konkrete forslag. Det er sådan et hensyn, som vi synes man godt kunne vælge fortsat at tage. Diskussionen er fuldstændig åben. Men det skulle altså afsluttes i Europaudvalget.

Den forskel, der så burde være i Europaudvalgets behandling i forhold til i dag, er efter vores opfattelse, at i og med at det er et lovgivende organ, som træder i stedet for Folketingssalen, bør det selvfølgelig i udgangspunktet altid foregå i åbenhed med muligheden for, at en minister kan anmode om, at der sker behandling på et lukket møde af hensyn til den danske forhandlingsposition.

Det, at udgangspunktet er lukkethed og kun undtagelsen åbenhed, er at vende tingene fuldstændig på hovedet. Derfor føler vi i takt med, at man kan sige, at EU i stigende grad på den måde direkte lovgiver over for borgerne i form af, at de direktiver, der bliver vedtaget, bliver til

love i landet efter en periode, uanset hvad Folketinget gør, at det er nødvendigt, at vi i udgangspunktet har en åben behandling af de her forslag.

Med den erfaring, jeg selv har fra Europaudvalgets arbejde, mener jeg heller ikke, at det ville give anledning til det store spektakel. De fleste sager er jo kendte gennem pressen ganske kort tid efter Europaudvalgets møder, endda somme tider før. Det er jo kun, når der virkelig har været meget alvorlige ting på dagsordenen, hvor en minister på et lukket møde beder om, at her vil han gerne have, at lukketheden respekteres, at vi så gør det. Rimelig fornemt har alle så respekteret det ønske fra en minister i de få sager, der har været. Her skal man selvfølgelig stadig væk have mulighed for at køre efter den procedure. Det skal bare ikke være udgangspunktet.

Kl. 21.10

Det er vores tanker om en formel reform, som gør, at vi får tacklet EU-politikken på en anderledes måde end i dag. Men som nævnt er vi i det arbejde, der forestår, fuldstændig villig til også til at inddrage det fornuftige forslag, som SF har sat til debat her i dag.

Elisabeth Arnold (RV):

Det første, der falder mig ind, når jeg ser SF's forslag, er, at hvis svaret er nedlæggelse af Folketingets Europaudvalg, er spørgsmålet forkert stillet. Jeg synes ikke, at man skal nedlægge Europaudvalget, men jeg synes i øvrigt, at der er utrolig mange vigtige og rigtige betragtninger i SF's forslag, for der er jo masser af problemer i det danske Folketings behandling af EU-sager.

Der er lukketheden i Europaudvalget, som den forrige ordfører også nævnte, som også er et stort problem for mig personligt. Jeg har ønske om at lukke meget mere op for Europaudvalget, end en del af mine partifæller har. Det vil jeg gerne sige åbent. Min personlige holdning er, at man sagtens kunne lukke mere op for Europaudvalget, end man gør.

Der er en meget stor stofmængde, som også er nævnt af SF i bemærkningerne til forslaget, en stofmængde, som ingen almindelige mennesker kan gabe over. Man er nødt til at søge ekspertbistand eller søge faglig bistand hos nogle af de andre ordførere på områderne. Fagudvalgene er ikke alt for tilbøjelige til at tage disse emner op, fordi de ikke har så frygtelig meget med dem at gøre, og derfor skubber de dem ud.

I Folketingssalen bruger vi for lidt tid på at diskutere EU-politik. Når vi endelig gør det, sid-

der der de sædvanlige otte ordførere og ingen andre. Det er også et problem, at det ikke i samme grad, som det burde være, er en del af Folketingssalens daglige arbejde.

Vi gør, hvad vi kan, for at få høringer om grønnebøger, så snart der kommer ting fra Kommissionen om nye emner, men det er svært at samle tilslutning til debatterne om grønnebøger, selv om Europaudvalgets medlemmer gør sig de hæderligste anstrengelser. Vi mangler en europæisk offentlighed. Det er fuldstændig rigtigt. Jeg tror ikke, at problemet løses ved at nedlægge Folketingets Europaudvalg.

Så er det i høj grad rigtigt, som det er blevet sagt, at EU i meget højere grad er indenrigspolitik, end det er udenrigspolitik, og derfor bør det være en naturlig del af det arbejde, der foregår i Folketingssalen.

Derfor er der utrolig mange rigtige betragtninger i SF's forslag, og derfor vil vi meget gerne diskutere videre, om vi kan reformere på andre måder, end vi allerede er i gang med gennem vores diskussioner i Europaudvalget: Hvordan lukker vi op for debatterne om, hvad der foregår i Europaudvalget? Hvordan gør vi mandatgivingen mere tydelig og mere synlig, og hvordan tydeliggør vi den proces for befolkningen, hvor et folketingsudvalg giver et mandat til en dansk minister, som derpå med mandatet i ryggen på Danmarks vegne giver tilslutning til et direktiv, som så på et senere tidspunkt bliver gældende ret for alle danskere?

Det er en spændende proces, som der er meget usikkerhed, uklarhed og uvidenhed om i den almindelige befolkning, og vi bør gøre meget for at udbrede kendskabet til det. Jeg tror ikke, at man opnår det ved at lukke Europaudvalget ned, men jeg tror i høj grad, at vi kan diskutere os frem til nogle yderligere reformer af det arbejde om europasager, som vi foretager til daglig her i Folketinget.

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Villy Søvnald sagde tidligere under behandlingen af et forslag, som Enhedslisten havde fremsat, at det kunne han ikke modsætte sig. Jeg ved ikke, om jeg kan gå så vidt i forbindelse med det her forslag, men jeg kan i hvert fald sige, at det, der er intentionen med SF's forslag, nemlig at øge åbenheden og den demokratiske kontrol med EU-sagerne, er vi i Enhedslisten fuldstændig enige i. Det, man kan diskutere, er, hvordan vi gør det bedst.

Fra Enhedslistens side har vi lagt vægt på, at vi skal have større åbenhed, helst åbne møder eller møder i Folketingssalen, at vi skal have tidligere mandater, således at Folketinget kommer ind i sagerne på et tidspunkt, hvor der stadig væk kan ændres i teksterne, og at fagudvalgene naturligvis også skal inddrages helt anderledes aktivt, end det hidtil normalt har været tilfældet.

Hvordan får man så opfyldt disse tre grundbetingelser for, at vi kan få tingene forbedret? Her vil jeg sige, at spørgsmålet om, at Europaudvalget eventuelt skulle nedlægges, vil for os bero på, om det samlede resultat af en sådan reform af Folketingets EU-arbejde ville tilføre den demokratiske kontrol et plus.

Kl. 21.15

Men der er jeg så nødt til at sige, at det vil jo unægtelig også kræve, at der bliver en tidlig mandatgiving. Den kan så ligge i Europaudvalget eller i et fagudvalg, men vil selvfølgelig mest effektivt, når vi taler om den tidlige mandatgiving, kunne ske i fagudvalgene. Så skal der gives et endeligt mandat, når det endelige forslag kommer til afstemning. Det er den mandatgiving, vi kender i dag, og det er der, hvor det jo så normalt er for sent at gøre noget.

Vi står over for et meget stort problem og et meget betydeligt demokratisk underskud, som der selvfølgelig skal gøres noget gennemgribende for at rette op på. Det har SF så fremsat et forslag om et bidrag til. Det ser vi positivt på fra Enhedslistens side. Det vil ikke i sig selv være et tilstrækkeligt skridt. Det vil heller ikke nødvendigvis være det rigtige skridt, medmindre en række andre betingelser samtidig er opfyldt.

Jeg håber, at det her forslag kan give anledning til, at vi måske langt om længe kan få et gennembrud for den diskussion, vi igennem så mange år har ført helt tilbage til dengang, Europaudvalget hed Markedsudvalget, om, hvordan vi får åbenhed og bedre demokratisk kontrol med EU-sagerne.

Jeg kan jo ikke lade være med her til sidst at nævne den forfærdelige sag om giftige stoffer i vores drikkevand, som Kommissionen planlægger at vedtage i en komité, og hvor Folketinget får, og det er både i Europaudvalg og fagudvalg, materialet ganske, ganske kort tid, før beslutningen skal træffes. Det vil sige, at der også skal arbejdes med tidsfrister, således at både fagudvalg og Europaudvalg får den nødvendige tid til at behandle sagerne ordentligt.

Jeg håber da, at det her forslag kan være med til at sætte skub i den diskussion og føre til, at vi

kan komme videre med det arbejde om indførelse af åbenhed omkring lovgivning, som burde være noget fuldstændig elementært og selvfølgelig, men som et flertal i Europaudvalget og her i Folketinget har brugt årevis på at diskutere, men ikke har kunnet snøyle sig sammen til at træffe de nødvendige konkrete beslutninger om.

Men det er jo ikke for sent endnu.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg synes, at det forslag, som SF har bragt til behandling her i Folketinget i dag, er et spændende forslag. Jeg synes også, det er et vægtigt bidrag til den debat, der er om, hvordan vi i højere grad kan udbrede Folketingets arbejde med EU-spørgsmålene til alle Folketingets medlemmer.

Om det hele skal ende med, at man nedlægger Europaudvalget, sådan som SF foreslår, synes jeg måske er for tidligt at konkludere, ikke så meget fordi vi mener, at Europaudvalget for enhver pris skal bestå, men fordi der alligevel kan være nogle ting at samle op også selv i en model a la SF's her, som kunne betyde, at der stadig skulle være et Europaudvalg.

Vi er positive over for SF's forslag i den forstand, at hvis man, som alle Folketingets partier siger, skal inddrage fagudvalgene i højere grad, at det skal ske mere systematisk både for at opnå større faglig kompetence og udnytte den, men altså også for at inddrage flere folketingsmedlemmer, ja, så tror vi også, det er nødvendigt, at fagudvalgene får mere kompetence.

Jeg tror, at kompetence, altså indflydelse, og interesse for en sag følges ad. Vi kan lave nok så mange nye procedurer og krumspring i forhold til fagudvalgene, inddrage dem tidligere, og hvad der ellers er foreslået af mange gode ting her, men hvis ikke fagudvalgene til syvende og sidst har et afgørende ord at skulle have sagt, så tror jeg heller ikke, at fagudvalgene helt afgørende bliver inddraget og tager stilling, som de bør gøre, til de forskellige EU-spørgsmål, som jo altså også i dag kommer til behandling i udvalgene.

Derfor er vi altså som sagt positive over for at overveje SF's forslag, men som jeg sagde tidligere, så betinger det jo altså ikke nødvendigvis, at også Europaudvalget skal nedlægges. Der kan godt være måder at inddrage fagudvalgene også konkret på, hvor fagudvalgene får noget direkte at skulle have sagt både over for ministrene og

måske også, hvis man vælger at bibeholde et Europaudvalg, over for et Europaudvalg, sådan som vi også har set det for nogle af fagudvalgenes vedkommende allerede i dag med nogle af de procedurer, som er etableret på nuværende tidspunkt og har været det i en årrække, f.eks. mellem Miljøudvalget og Europaudvalget for at nævne et eksempel.

Kl. 21.20

Med disse ord vil jeg godt sige, at vi ser positive aspekter i det forslag, som SF har fremsat, og som vi gerne vil tage med i de videre overvejelser om, hvordan vi kan reformere vores arbejde i Folketinget med EU-sager. Vi er ligesom andre partier overbevist om, at der er brug for, at vi kommer videre. Vel har europaudvalgsstrukturen vist sig at være unik, og den har næsten også været en eksportartikel fra dansk side, og det synes jeg også vi har grund til at være stolte af, men det betyder altså ikke, at tingene ikke kan gøres anderledes, og det betyder sådan set heller ikke, at man totalt skal udelukke, at man kunne gøre tingene anderledes med fordel og endda på en sådan måde, at man kunne sige, at Europaudvalget var overflødig til syvende og sidst.

Det skridt tror jeg ikke vi er nået til endnu, men som sagt allerede ser vi gerne SF's forslag inddraget i de videre overvejelser.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Villy Søvnald som ordfører for forslagsstillerne.

Villy Søvnald (SF):

Først tak for den synes jeg gode debat om forslaget, som jo var kendetegnet ved, at alle stort set syntes, at de ting, vi peger på som problemer, er rigtige påpejninger, måske ikke så meget Venstre og Konservative, som holdt meget korte taler. Men der var et generelt ønske om at skubbe tingene tilbage til fagudvalgene.

SF er jo som bekendt ikke et alt eller intet parti, og det betyder selvfølgelig, at hvis forslaget her kan medføre, at vi i øvrigt får ændret procedurer, som er klart uhensigtsmæssige, så synes jeg bestemt, forslaget har været til stor nytte.

Det ene problem er: Hvordan sikrer vi, at alle Folketingets medlemmer føler sig forpligtet af den her debat? Med den rolle europapolitikken spiller i forhold til sagsmængde, i forhold til betydning, er det et problem, at europadebatten stort set kun foregår mellem EU-ordførere.

Det er alt for snævert til at forpligte Folketinget bredt. Det er alt for nemt for Folketingets øvrige medlemmer at sige, at det her er en EU-sag, den ligger hos EU-ordførerne, selv om den i øvrigt har karakter af noget, der er fuldstændig parallelt til, hvad fagordførerne ville beskæftige sig med. Det synes jeg er det ene argument for.

Det andet argument for er, at jeg tror, at fagordførerne ofte har større kompetence end EU-ordførerne. Ikke sådan at EU-ordførerne ikke er gode nok, det skulle man være meget modig for at påstå i denne her forsamling, men jo netop fordi de er karakteriseret ved, som jeg tror også hr. Claus Larsen-Jensen var inde på, i stigende grad at have indenrigspolitisk karakter.

Det klarer partierne så på forskellig måde. Nogle veksler ud og ind på europaudvalgsmøderne, så fagordførerne kommer ind på møderne, andre leverer papirer, meddelelser og notater videre, så EU-ordføreren er klædt på, men under alle omstændigheder forekommer det at være en ekstremt besværlig sagsgang.

Jeg tænker også på, at det typiske vel er, at vi har møder i fagudvalgene i løbet af ugen, der så ender i Europaudvalget ved slutningen af ugen, typisk om fredagen. Det vil sige, man behandler en sag i et fagudvalg, ministeren er til stede, de, der har den faglige kompetence på området, er til stede, og derefter gentages seancen i Europaudvalget. I mellemtiden er europaudvalgsmedlemmerne blevet klædt på af deres fagudvalgsmedlemmer, og ministrene overværer endnu en gang den samme seance, som foregik i fagudvalget.

Hvis nu man var ansat til at finde mere nænsomme gange i den offentlige forvaltning, tror jeg, at blikket meget hurtigt ville falde på det her med et spørgsmål om, hvorvidt det virkelig var en hensigtsmæssig forretningsgang.

Vi har det samme problem i krydsfeltet mellem Det Udenrigspolitiske Nævn og Europaudvalget, hvor det typiske forløb er, at vi først har ministrene inde og forklare sig over for og rådføre sig med Det Udenrigspolitiske Nævn og efterfølgende i Europaudvalget. Hvis man er stedfortræder det ene sted og medlem det andet sted, får man så talerne to gange. Det er klart, at det indlæringsmæssigt altid er et fif at få det gentaget, men det er næppe en særlig hensigtsmæssig måde at administrere på. Det er et andet problem, vi peger på.

Kl. 21.25

Endelig Folketingets tidlige inddragelse, som også en del af ordførerne har været inde på. Vi

kommer i øjeblikket alt for sent ind i sagerne. Vi har brug for nogle meget tidligere principielle debatter i forbindelse med grønnebøger og hvidbøger, hvor vi tegner nogle lange linjer, der så slutter af med mandatgivning helt til slut i en sag. Man kan sige, at den debat om, hvor tidligt og hvor meget Folketinget vil ind, jo kan føres, uanset om man vælger at bevare et Europaudvalg eller ej.

Så er der hele diskussionen om åbenhed, og der er jeg enig med, jeg tror det var hr. Keld Albrechtsen, der sagde, at det nødvendigvis ikke er klaret ved, at man putter det ind i lukkede fagudvalg. Det er jeg meget enig i, og derfor har vi brug for helt selvstændigt og for sig selv at diskutere, hvordan vi sikrer en tilstrækkelig åbenhed om sager af den betydning her.

Jeg skal runde af med, det fremskudte tidspunkt taget i betragtning, at kvittere for, synes jeg, viljen til ikke nødvendigvis at gå hele vejen, men i hvert fald at gå meget langt ad vejen. Det afgørende er at sikre, at Europaudvalget ikke sidder med den sagsmængde, det sidder med i dag, at fagudvalgene reelt og ikke kun med opfordringer kommer til at spille en langt, langt mere afgørende rolle i behandlingen af de sager, der retteligt hører hjemme i de forskellige fagudvalg.

Så har der været et argument, der hedder, at udlandet jo beundrer den danske model meget, og det har været et argument for at fastholde tingene, som de er. Jeg vil bare sige, at det sker jo tit, at ting ser pænere ud på afstand, end når man kommer meget tæt på dem. Det synes jeg ikke er et selvstændigt argument, men o.k., hvis debatten her kan bidrage til, at vi i højere grad får nogle sagsgange, der sikrer ikke kun i ord, men i virkeligheden, at Europaudvalget får en meget mindre rolle at spille i forhold til fagudvalgene, så synes jeg, det er godt at bygge videre på, og det vil vi selvfølgelig anvende forslaget til efter debatten her i dag.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hr. ordfører, jeg har et spørgsmål som formand. Ønsker man en behandling i Europaudvalget eller i Udvalget for Forretningsordenen. Jeg følte, at den skulle tilbage til Europaudvalget. Er det Udvalget for Forretningsordenen, eller er det Europaudvalget, man ønsker den tilbage til?

Villy Søvnald (SF):

Nej, den ligger jo naturligt i Udvalget for Forretningsordenen.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg synes måske, at der er grund til at sige, at det afgørende sådan set ikke er, hvordan vi organiserer det her i Folketinget, men at vi sikrer, at det, vi laver, hænger sammen på tværs. Den nødvendige koordination er der, men det, det handler om, er at få en folkestyret proces, hvor tingene hænger fornuftigt sammen.

Uanset at det er henvist til Udvalget for Forretningsordenen, har vi jo lejlighed til at diskutere det her mere detaljeret, for vi sidder faktisk og arbejder konkret på et forslag i Europaudvalget. Kan hr. Villy Søvndal ikke se, at noget af det, som SF sådan set fokuserer meget på, er det, der i dag er fokus på, nemlig slutfasen, mandatgivningen, og dermed får vi et parallelt forløb, der er ret tæt dag efter dag mellem fagudvalg og Europaudvalget, men at hovedproblemet i forhold til den folkestyrede indflydelse på det i virkeligheden ligger i hele tiden, før vi lander i slutfasen af mandatet? Det er derfor, man måske skyder forkert med sit forslag om lukning af Europaudvalget. Vil man ikke gå lidt mere aktivt ind på den første del, for så tror jeg også, konklusionen bliver en anden?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal bare her til slut gøre opmærksom på et problem med tidsfaktoren, som bør overvejes, uanset om man til syvende og sidst vælger at nedlægge Europaudvalget eller ej. Det er, at fagudvalgene normalt holder deres møder, før Europaudvalget om fredagen holder sit møde. Det vil sige, at de holder f.eks. møde om onsdagen eller endda om tirsdagen, og det duer altså ikke.

Hvis fagudvalgene skal have en større reel kompetence, som hr. Sjursen var inde på som en løsningsmodel, så forudsætter det altså, at fagudvalgene er indstillet på at holde deres møder om fredagen, for det er normalt først om fredagen, at de oplysninger, der er nødvendige for at bedømme sagerne, rent faktisk også er til stede.

Det gør jeg bare opmærksom på, for det vil måske for nogle fagudvalg vil være lidt af et kulturchok, hvis de skal til at holde møde hver fredag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal lige svare på hr. Claus Larsen-Jensens spørgsmål, som i virkeligheden ud over mandatgivningen går på, hvor man kan diskutere, hvordan det foregår mest hensigtsmæssigt; så er der en anden diskussion, nemlig hvordan vi sikrer den tid, inden vi lander i mandatgivningen, en større rolle. Det er jeg meget enig i er et afgørende spørgsmål.

Kl. 21.30

Et af de nærliggende svar, som jeg også tror, formanden for Europaudvalget vil være enig i, er at prøve at styrke Folketingets rolle, ikke nødvendigvis ved, at man laver automatik, sådan at ethvert EU-forslag, hvilket vi hører Dansk Folkeparti tale for, skal ende her i salen. Risikoen er jo også, at hvis man ikke skelner mellem stort og småt, så får EU-debatter det prædikat, at de ikke er særlig interessante, fordi man snakker og snakker om ting, der i virkeligheden ikke er særlig vigtige.

Man må være i stand til meningsfyldt at foretage en prioritering – men det er politikere vel – af de spændende sager, de store sager og de små sager. Jeg ved godt, at den skelnen ikke er så nem i virkelighedens verden, men politikerne må vel være i stand til at sikre, at de afgørende, store diskussioner, som jo typisk hænger sammen med grøn- og hvidbøger i hvert fald, eller nogle af dem, får den solide diskussion i Folketinget. Det tror jeg ville være meget betryggende, og det vil vi meget gerne medvirke til fra SF's side.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om udryddelse af kæmpebjørneklo.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Martin Lidegaard (RV), Pernille Blach Hansen (S), Jørn Jespersen (SF) og Mogens Nørgård Pedersen (KRF).

(FremSAT 21/1 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Lad mig starte med at sige, at vi skal gøre, hvad vi kan for at udrydde kæmpebjørneklo i Danmark, og i det arbejde skal vi også gøre, hvad vi kan for at understøtte det folkelige engagement i miljø- og naturspørgsmål.

Privat bekæmpelse af bjørneklo er jo allerede sat i gang af folkelige foreninger flere steder i landet, og med succes har jeg hørt.

I forslaget til folketingsbeslutning opfordres regeringen til at invitere til rundbordsamtaler med amter, kommuner, landbrugets organisationer samt natur- og miljøorganisationer, og i Miljøministeriet har vi faktisk allerede længe været i dialog med de kommunale myndigheder og lodsejerorganisationerne om, hvordan man kan foretage en effektiv bekæmpelse af kæmpebjørnekloen. Jeg er helt åben over for at udvide kredsen til også at omfatte natur- og miljøorganisationer.

I den dialog, der er i gang, er det centrale spørgsmål netop, hvordan man kan sikre, at en indsats mod kæmpebjørneklo i et område bliver effektiv. Skal kommunen eller amtet udarbejde en plan for, hvordan man vil gribe bekæmpelsen an, og hvordan man kan sikre, at bjørnekloen også bekæmpes på private arealer?

I det forslag, der er fremsat, opfordres regeringen også til at iværksætte en oplysningskampagne om bekæmpelse af bjørneklo.

I Miljøministeriet har vi allerede meget materiale om bekæmpelse af bjørneklo. Vi har udsendt en række anbefalinger om bekæmpelsesmetoder til kommunerne og amterne og statsinstitutioner, og på Skov- og Naturstyrelsens hjemmeside kan man finde gode råd om, hvordan man bekæmper kæmpebjørneklo uden brug af pesticider, og man kan også videregive sine

egne råd og erfaringer til andre på den hjemmeside.

På Miljøstyrelsens hjemmeside kan man finde anbefalinger på, hvordan man kan bruge pesticider til bekæmpelse, og jeg synes derfor, at vi alt i alt er langt, når det drejer sig om oplysning.

Når det gælder brug af pesticider i kampen mod bjørneklo, er parterne bag pesticidaftalen blevet enige om, at det i alt fald frem til maj i år er muligt at bruge pesticider på offentlige arealer.

Det er min opfattelse, at pesticiderne skal anvendes så skånsomt som muligt i kampen mod bjørneklo, og derfor har aftaleparterne i fællesskab udarbejdet retningslinjer til kommuner, amter og statsinstitutioner for, hvordan man kan foretage sprøjtning under hensyntagen til miljøet og kombinere den med andre metoder, f.eks. rodstikning.

Retningslinjerne er restriktive, og når man samtidig følger produkternes brugsanvisning, vil der ikke være fare for grundvandet. Til maj vil parterne evaluere erfaringerne og tage stilling til, om tilladelsen kan gøres permanent.

I Lyngby-Taarbæk Kommune er man nået langt uden brug af pesticider, det er flot, men der kan det kun lade sig gøre, fordi mange ildsjæle har brugt fritiden på at bekæmpe den besværlige plante, og når evalueringen af pesticidaftalen er gennemført, vil erfaringer fra samtlige kommuner være blevet samlet ind, også i relation til bekæmpelse af bjørneklo, og et landsdækkende billede vil således vise sig.

Kl. 21.35

Nu er oplysningen om bekæmpelse af kæmpebjørneklo ét, noget andet er at få gjort noget konkret ved problemet. Et af problemerne med bekæmpelse af kæmpebjørneklo er, at plantens saft kan give nogle meget smertefulde sår, hvis den kommer på huden. Og det betyder selvfølgelig, at vi skal være meget forsigtige med at påbyde borgerne at fjerne planten. Det er ikke helt så enkelt som at rive en flyvehavreplante op af jorden.

Et andet problem med at bekæmpe planten er, at frøene kan overleve i jorden i flere år, og det betyder, at man bliver nødt til at opretholde en indsats over flere år, for at bekæmpelsen kan vise sig effektiv. Det er således en række problemstillinger, der skal arbejdes med i den kommende tid.

Selv om jeg således ikke bare kan tilslutte mig det foreliggende forslag, finder jeg, at der er elementer i forslaget, som sammen med det igang-